

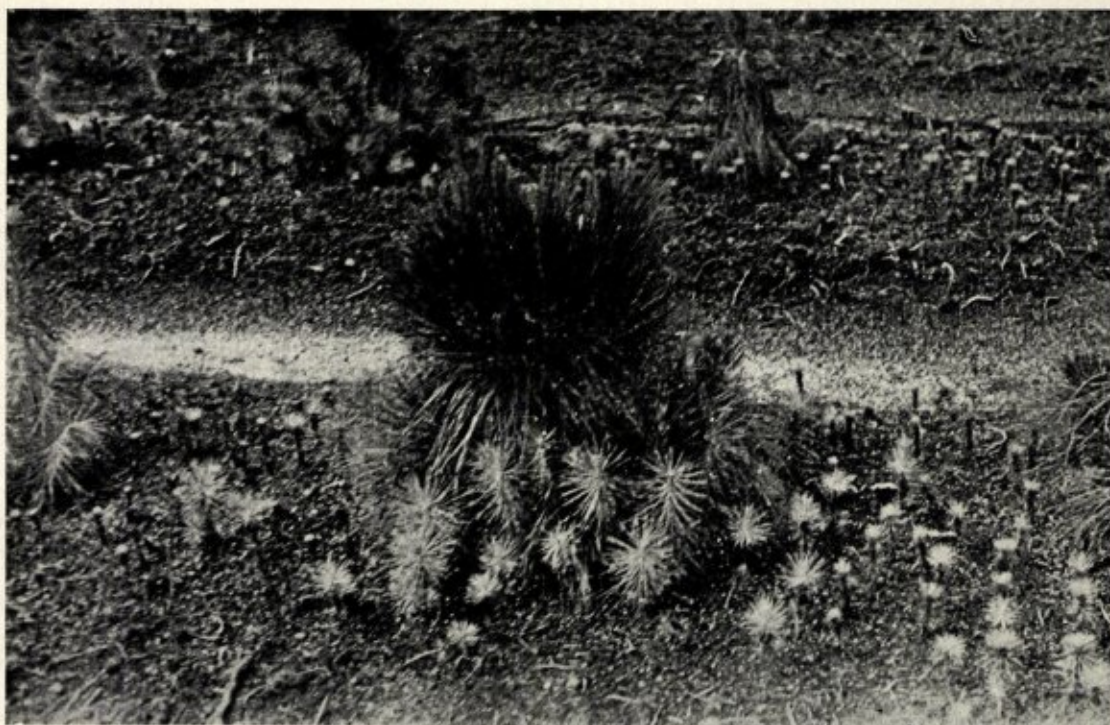

Fig. 4.

Zaailingen van *Pinus merkusii* met ertussen geplante op natuurlijke wijze met mycorrhiza-schimmels geïnfecteerde planten („moeder-boompje”). Zaailingen rond het „moeder”-boompje duidelijk beter ontwikkeld.

(Uit Ned. Bosbouw Tijdschrift, April 1948).

werking is meestal meer te bereiken dan wanneer ieder voor zich werkt.

Tot besluit nog een kleine aanwijzing voor de speurders, die de mycorrhiza zelf wel eens willen zien. Het gemakkelijkst te vinden is deze in jong goed groeiend dennenbos op de enig-

zins zure zandgronden. Na het aflichten van het mosdek zoekt men in de min of meer compacte bovenlaag van half verteerde naalden enz. naar jonge wortels. Vijftig procent kans dat U bij de eerste keer graven al wat vindt.

OVERZICHT OVER DE ZUID-LIMBURGSE VONDSTEN.

Na determinatie van de vondsten, gedaan op onze herfstexcursies, willen wij vaak weten, of de betreffende paddenstoelen reeds eerder bekend zijn uit Zuid-Limburg.

Meestal kost het veel moeite het antwoord te vinden, omdat de gegevens zeer verspreid staan in de literatuur. Vroegere vondsten worden vaak over het hoofd gezien; Bels-Koning en Bels, 1948; Daams, 1949; Maas Geesteranus,

1950, ondervonden dit o.a. bij het opstellen van hun artikelen.

Daarom zijn ondergetekenden bezig de gegevens uit de literatuur (vooral de werken van Oudemans en de periodieken *Fungus*, *Mededelingen van de Mycologische Vereniging* en *Natuurhistorisch Maandblad*) op te sporen, om ze, onder de thans geldende namen in een overzichtelijke lijst te rangschikken. Het is onze bedoeling eventueel museummateriaal (o.a. coll. Rick) ook in deze publicatie te betrekken.

Wij hebben uit de gegevens in de literatuur

tiviteit bestaat voor de studie van de paddenstoelen in ons gewest. Wij hopen, dat de groeiende belangstelling voor de Limburgse paddenstoelenfauna voortgang mag vinden, niet alleen onder de leden van het Genootschap, maar ook bij de leden van de Nederlandse Mycologische Vereniging.

Nog tal van andere vondsten zijn er op de löss en krijtgronden te verwachten!

Dr. H. C. Bels-Koning.
Drs. P. Bels.
M. Mommers.

VERZOEK.

De Plantenziektenkundige Dienst verricht momenteel een onderzoek naar het voorkomen van ratten- en muizensoorten. In verband hiermede zou de P.D. graag braakballen willen ontvangen van uilen, roofvogels en reigers. De P.D. verzoekt U om uw medewerking. U kunt de braakballen naar de Plantenziektenkundige Dienst t.a.v. de Afdeling Gewervelde Dieren te Wageningen zenden. Portokosten worden desgewenst vergoed. Zoudt U bij iedere zending de vindplaats (gemeente), aard van het terrein en de vermoedelijke vogelsoort, die de braakballen geproduceerd heeft, willen vermelden? Bovendien ontving de P.D. ook gaarne uw adres en naam, teneinde U te kunnen berichten, wat er in de braakballen aangetroffen werd.

BOEKAANKONDIGING.

Vita Romana.

Bij de uitgeverij Lieverlee te Amsterdam verscheen een Nederlandse vertaling van Prof. Paoli's „Vita Romana” (600 blz., rijk geïllustreerd met 170 afbeeldingen en 40 tekeningen; prijs f 13.90).

Wij aarzelen niet dit boek een meesterwerk te noemen. Op zeer onderhoudende en geestige wijze beschrijft Paoli, die niet alleen als rechtsgeleerde, maar tevens als philoloog en archeoloog naam heeft gemaakt, het antieke Rome en de diverse uitingen van de Romeinse cultuur. In dit boek treft men niets aan van de dorre geleerdheid van soortgelijke werken.

Met een kleurrijk en sprankelend pallet weet de schrijver het Romeinse leven af te schilderen, waarbij zelfs de Romeinse kruidenkennis, die

van de toenmalige huisdieren, jacht en visvangst benevens de geneeskunst, alle recht wedervaart.

Een monumentaal boek, dat men vaak ter hand zal nemen!

Coniferen, Ephedra en Ginkgo,

door P. d'en Ouden, 1949,

Uitgeverij H. Veenman en Zonen,
Wageningen.

De schrijver is een man uit de praktijk van de kwekerij, hetgeen op dit boek zijn specifiek stempel drukt. Het zwaartepunt van dit werk ligt bij de systematische beschrijving van alle tot de coniferen behorende geslachten, soorten en variëteiten; een onschatbare leiddraad voor ieder die zich aan de determinatie van de coniferen waagt. Terloops worden hierbij bepaalde kweekmethoden of 'n specifieke toepassing in tuin en park aanbevolen. Het boek besluit met een uitgebreid hoofdstuk over de cultuur der coniferen, waarin men waardevolle gegevens over zaadwinning, besproeiing, bewaren van kegels, stekken, enten, snoeien, ziektebestrijding enz. vindt opgetekend.

Het boek is typografisch zeer goed verzorgd en rijk geïllustreerd; een groot aantal foto's zijn hiervoor geleend uit de platencollectie Dr De Wever, die zich in ons museum bevindt.

William J. Long. Wat het bos verbergt. Vertaald door Cilia Stoffel. Uitg. W. L. en J. Brusse, Rotterdam; prijs ingenaaid f 4.90.

Dit is het zeventiende boek, dat van de bekende schrijver in de Nederlandse vertaling verschijnt; wel een bewijs, hoe gretig deze dierenverhalen er bij de jeugd ingaan! Eerlijk gezegd, geloof ik, dat juist zijn laatste boeken haast even veel door volwassenen gelezen worden, ook bovengenoemd werk is meer voor de hoogste klassen der middelbare scholen bedoeld, maar zal ook de ouders dezer kinderen evenzeer boeien. Want leest men niet altijd graag over echt gebeurde avonturen met wolven en beren?

Hoe worden de lezers meegesleept als een ooggetuige zijn jachtverhalen in onherbergzame streken opdist!

Wat wordt de leergierigheid niet geprikkeld door de interpretatie van meer alledaagse tafereelen uit de insectenwereld of het vogelrijk; juist deze laatste kwaliteit is het grote succes van de Long-boeken.